

Nepconducteurs

Laatst zat ik in de trein van Leiden naar Utrecht. Ik las een boek en genoot van de luxe die een moderne trein te bieden heeft. Je hoeft nergens op te letten, dus kun je babbelen, telefoneren, lezen, achterom kijken, naar buiten staren, puzzels oplossen, je schoenveter vastmaken, roofvogels tellen, slapen enzovoort, zonder ongelukken te maken. Lekker. Overigens geldt die tevredenheid vooral buiten het spitsuur, want daarbinnen is het afzien: geen zitplaats, stank van natte jassen en verkeerde deo's, als vee op elkaar gepakt staan, tenentrappertij – dat soort werk.

Maar enfin, ik zat dus te genieten, toen er plots dwingend klonk: 'Uw vervoersbewijzen alstublieft!' Zoals dat gaat, kwam iedereen in beweging – snel je kaartje zoeken. Er kwamen twee geüniformeerde mensen binnen, die verdacht veel op conducteurs leken. Maar ze bleken het niet te zijn. Het waren onderzoekers. Ze scanden routineus onze vervoersbewijzen, op een vel werd iets geturfd. En weg waren ze weer, deze nepconducteurs.

Ik voelde me in de luren gelegd en kreeg danig de pest in. Zo zijn we niet getrouwd! Wanneer de NS wil dat ik meedoe aan een onderzoek, geeft niet welk, dan vragen ze dat maar vriendelijk! Geen overrompelingstechniek onder het mom van 'kaartjescontrole', waarbij voetstoots wordt aangenomen dat ik zomaar meewerk. Dat dus niet meer!

Dus onderzoekers, hoe het voortaan wel moet: betreed de coupé, maak bekend wat je komt doen en waarom dat is, en vraag dan of mensen zo vriendelijk willen zijn om aan dit onderzoek mee te werken. Het is facultatief, dus als iemand geen zin, tijd of energie heeft – geen enkel probleem. Als het zo gaat, ben ik er de volgende keer weer bij. Misschien dat iemand me dan ook duidelijk kan maken wat jullie in vredesnaam met dit steeds terugkerende onderzoek doen.